

SF skal forholde sig til, er, om SF ønsker at udvikle socialretlige principper, eller om vi skal have sådan et meget mere indviklet samfund, hvor den enkelte borger skal bedømmes af alle mulige systemer.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Flemming Oppfeldt for en kort bemærkning og derefter fru Pia Christmas-Møller.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Et enkelt spørgsmål til SF's ordfører: Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan det skal være på lidt længere sigt med hensyn til beskæring af velfærdsydelse til de velhavende? Er det kun pengeoverførsler, vi taler om, eller skal det også være sådan, at de, der tjener over en vis grænse, selv skal betale f.eks. for deres behandlinger, altså sådan, at vi skal gøre op med princippet om, at der er visse ting, som alle har ret til?

Så har jeg en enkelt kommentar til spørgsmålet om det, der er den enkeltes ansvar. Venstre mener, at den enkelte har et stort ansvar. Hvis man kan hjælpe sig selv, altså hvis man kan arbejde, så har man også et stort ansvar for at tage et arbejde, der bliver tilbudt én. Det må være udgangspunktet for revisionen af bistandsloven, og hvis denne præambel stadig væk står der, så er vi selvfølgelig meget interesseret i at arbejde videre med revisionen af loven under disse forudsætninger.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Allerførst en hurtig kommentar til hr. Bruno Jerup, som får det til at lyde, som om individualprincippet er et spørgsmål om, hvorvidt direktørfruer skal have bistandshjælp eller ej.

Det er jo ikke det, der er sagens kerne. Det, der er sagens kerne, er, hvorvidt man i socialpolitikken vil målrette initiativerne sådan, at de svageste i samfundet får en håndsrekning. Det er det, det drejer sig om.

Men det, jeg har bedt om ordet for, er for at kommentere SF's dagsordensforslag. Jeg synes faktisk, at ordlyden i SF's dagsorden er langt under det niveau, man kunne forvente af et parti, som siger, at det gerne deltager i saglige debatter.

SF refererer flere steder til en borgerlig hetz mod velfærdssamfundet. SF refererer til, at velfærdssamfundet er truet af massearbejdsledseden og masseudstødelse. Hvad er det egentlig

for et ordvalg? Er det en virkelighed, befolkningen uden for disse fire vægge kan genkende? Det tror jeg ikke!

Hvor har SF været henne i hele dette århundrede, hvor velfærdssamfundet er blevet opbygget? Hvor meget lod eller del har SF egentlig i det velfærdssamfund, som man nu er så stolt af? SF har ikke været hjemme under opbygningen af velfærdssamfundet.

Det har Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre, sammen med Socialdemokratiet og i vid udstrækning sammen med Det Radikale Venstre. De fire gamle partier har båret det, og vi ønsker rent faktisk også, at vores velfærdssamfund skal bæres ind i det næste årtusinde. Det er det, vi bekymrer os om. Vi bekymrer os om, at også kommende generationer kan få del i velfærdsgoderne. Det er det, denne her debat handler om, og det burde SF være opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Til fru Pia Christmas-Møller: Dette skulle helst ikke udvikle sig til en faderskabssag om, hvem der har ansvaret for velfærdsstaten. Jeg mener i al beskedenhed, at de SF'ere, jeg kender rundt omkring i kommuner og amter, f.eks. bidrager til at sørge for, at ventelisterne på daginstitutionsområdet bliver udryddet, og at der bliver ansat flere hjemmehjælpere. Jeg synes, det er ret meningsløst at strides om, hvis skylden er. Vi har også bidraget til det i den tid, SF har eksisteret; men det er da rigtigt, vi er af indlysende grunde ikke så gamle, som De Konservative er i politisk sammenhæng.

Hr. Flemming Oppfeldt spørger: Hvem er det så, der skal have reguleret deres velfærd? Det er efter SF's opfattelse de velhavende børnefamilier. Vi har stillet ændringsforslag til finansloven sidste år om, at børnechecken skal afvikles for de børnefamilier, der har en indkomst på over 600.000 kr. Det gjorde vi, fordi vi synes, pengene skal gives til dem, der har brug for dem.

Jeg nævnte også rentefradraget, og det er jo dér, de rigtig mange penge er. Der gives 19 mia. kr., når man modregner lejeværdien af egen bolig, i tilskud til boligejerne. Det er meget. Det er mere end det dobbelte af, hvad der gives i boligstøtte, som man jo har meget blik for. Hvorfor har ingen blik for, at det er den jævne lønindkomstfamilie, der finansierer de velhavendes huskøb langs Strandvejen til 2-3 mio. kr.? Er det virkelig en rimelig fordelingspolitik? Det synes vi ikke i SF.